

## ବୁଦ୍ଧି ଥିଲେ ଉପାୟ ମିଳେ

ଥରେ ଘରମଣୀ ଜଙ୍ଗଲରେ ଚରୁଚରୁ ବାଟବଣା ହୋଇଗଲା । ହଠାତ୍ ସାମ୍ନାରେ ମହାବଳ ବାଘ ହାଜର ହୋଇଗଲା । ଘରମଣୀକୁ କହିଲା, “ମୁଁ ତୋତେ ଖାଇବି ।” ଘରମଣୀ ବହୁତ ଡରିଗଲା, ହେଲେ ବୁଦ୍ଧି ଖଟାଇ ଏକ ଉପାୟ ପାଞ୍ଚିଲା । ବାଘକୁ କହିଲା, “ଆପଣ ହେଲେ ରାଜା, କେତେ ଜୀବଜନ୍ତୁ ଖାଇ ମୁହଁଦାନ୍ତ ଅସନା ହୋଇ ଯାଇଥାଏ । ଆପଣ ଯାଆନ୍ତୁ, ପ୍ରଥମେ ଝରଣା ପାଣିରେ ମୁହଁ ଧୋଇବେ ଏବଂ ଝରଣା କୂଳର ମୁଗୁନି ପଥରରେ ଦାନ୍ତକୁ ପଜେଇ ଆସି ମୋତେ ଖାଇବେ ।” ଠିକ୍ କହିଲୁ କହି ବାଘ ଯେମିତି ଝରଣା କୂଳକୁ ଯାଇଛି, ଘରମଣୀ ଛୁ ମାରିଲା । ହେଲେ ଯାଉଯାଉ ସନ୍ଧ୍ୟା ହୋଇଗଲା ଏବଂ ଘରମଣୀ ଗୋଟିଏ ଗୁମ୍ଫାରେ ଆଶ୍ରୟ ନେଲା । ସେଇଟା ଥିଲା ସିଂହର ଘର । ସିଂହ ଯେମିତି ଗୁମ୍ଫାରେ ପଶିଛି ଦେଖିଲା ଅନ୍ଧାରରେ ଆଖି ଦୁଇଟି ଚିକ୍ ଚିକ୍ କରୁଛି । ଗର୍ଜନ କରି ପଚାରିଲା, “କିଏରେ ତୁ?” ଘରମଣୀ ଭାବିଲା ଏବେ ନିଶ୍ଚୟ ଜୀବନ ଯିବ । ତଥାପି ଏଥର ମଧ୍ୟ ସାହସ ସଂଚୟ କରି କହିଲା, “ମୁଁ ଧପଧପ ରାଜା, ମୋ ଶିଙ୍ଗ ଦିଟା ଗୋଜା, ଏକ ଶିଙ୍ଗରେ ଗଛକୁ ଭାଙ୍ଗେ, ଦ୍ଵିତୀୟ ଶିଙ୍ଗରେ ସିଂହକୁ ମାରେ ।” ଏହା ଶୁଣି ସିଂହ ପ୍ରାଣ ବିକଳରେ ସେଠାରୁ ଯାଇ ଆଉ ପାଞ୍ଚଟା ସିଂହକୁ ଧରି ଆସିଲା । ତାଙ୍କ ଗର୍ଜନରେ ଗୁମ୍ଫା ଥରି ଉଠୁଥାଏ । ଘରମଣୀ ଛାତିକୁ ଦମ୍ଭ କରି କହିଲା, “ଏ ସିଂହ ତୁ ଦଶଟା ସିଂହ ଆଣିବୁ କହିଥିଲି, ତୁ କ'ଣ ପାଞ୍ଚଟା ଆଣିଛୁ, ଆସେ, ତୋତେ ଆଗ ଖାଇବି ।” ଏହା ଶୁଣି ସିଂହମାନେ ଭାବିଲେ, ଏଇ ସିଂହ ଆମକୁ ଏଠିକୁ ମାରିବା ପାଇଁ ଆଣିଛି । ଯିଏ ଯେଉଁଆଡ଼େ ପାରିଲେ ପ୍ରାଣ ବିକଳରେ ଧାଇଁଲେ । ସକାଳ ହେବାରୁ ଘରମଣୀ ଘରକୁ ଫେରିଲା । ନିଜର ଉପସ୍ଥିତ ବୁଦ୍ଧି ଯୋଗୁଁ ଘରମଣୀ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଜନ୍ତୁ ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଜୀବନ ବଞ୍ଚାଇ ପାରିଲା ।

